

РЕШЕНИЕ

№ 2657

гр. София, 20.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 21.03.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **7949** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация. Образувано е по жалбата на Д. С. К. и Р. А. З., представлявани от адв. Ч. и по жалбата на Р. Ю. Р., Х. Н. С., Д. С. К., Р. А. З. и Р. Т. Т., представлявани от адв. М. против решение № 181/06.06.2017 г. на Комисията за защита от дискриминация - Пети специализиран заседателен състав по пр. № 247/2016 г. В жалбата на адв. Ч. са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт като постановен в противоречие на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Обосновават се съображения за неоснователност на констатацията на Комисията за липса на извършена пряка дискриминация по признак „увреждане”. Сочи се допуснатото нарушение на принципа на „служебното начало“, тъй като административния орган, не е събрал, анализирал и обсъдил всички относими към предмета на спора и годни доказателствени средства, въпреки че жалбоподателите са изпълнили задължението си по чл. 9 от ЗЗД да обусловят наличието на законовата презумпция за проявена дискриминация. Твърди се още, че в случая е налице нарушение на принципа на равенство, което е обусловено от защитен от закона принцип. Навеждат се доводи, че Комисията е излязла извън пределите на предоставената ѝ компетентност и се е произнесла свръх петитум. Претендира се отмяна на оспореното решение. Алтернативно се иска преписката да бъде върната за ново произнасяне. Претендират се разноски. В съдебно заседание, жалбоподателите чрез адв.Ч. поддържат жалбата до 21.02.2018

г., когато с молба по реда на чл. 35 и чл. 36 от ГПК пълномощникът се е отказал от поетата защита. За следващите съдебни заседания жалбоподателите са призовани лично по реда на чл. 47 от ГПК, не са се явили лично и не са изпратили процесуален представител.

В жалбата на адв. М. са наведени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в противоречие с материалния закон. Счита се за неправилен и противоречащ на закона изводът на КЗД, че пряката дискриминация, основана на вътрешно присъщи признаци на индивида /пол, раса, етническа принадлежност/ не може да бъде оправдана с преследването на законна цел и пропорционалност на средствата, но е оправдана, когато е на основание „други, придобити от индивида характеристики в течение на неговия живот“. Излагат се съображения, че е налице дискриминация на основание „увреждане“ като е допуснато по-неблагоприятно третиране на лица на посочения признак спрямо състезателите от О. игри в Р. де Ж. 2016 г., при сравними и сходни обстоятелства. Счита се, че изводът на съставът на КЗД, че в случая е налице пропорционалност на използваните за постигането на законна цел средства, не почива на събраните по преписката доказателства. Претендира се отмяна на оспореното решение.

Ответникът Комисията за защита от дискриминация, Пети специализиран заседателен състав, чрез процесуалния си представител юрк. М. изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че оспореното решение на КЗД е обосновано, правилно и законосъобразно, постановено при напълно изяснени от правна и фактическа страна обстоятелства. Сочи, че производството се е развило при спазване на регламентираните в Глава Първа, Раздел Първи от ЗЗДискр. процедурни правила, а анализът на доказателствата налага убедителен извод за липса на нарушение на ЗЗДискр. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди оспореното решение на Комисията за защита от дискриминация. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Заинтересованата страна Министъра на младежта и спорта чрез пълномощника си адв. Т., изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди оспореното решение на Комисията за защита от дискриминация. Подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки. Претендира адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна Д. Т. Т. не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна М. В. Т. не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по подадени 7 жалби в Комисията за защита от дискриминация. Преписка № 274/2016 г. е образувана с разпореждане № 739/ 04.10.2016 г. на председателя на КЗД по жалба с вх. № 44-00-4019/ 28.09.2016 г. по описа на Комисията, подадена от Р. Ю. Р. от [населено място], в която са изложени оплаквания за дискриминация по признак „увреждане“ по чл. 4 от ЗЗДискр. срещу Министерство на младежта и спорта, представлявано от министър Красен К..

Преписка № 275/2016 г. е образувана с разпореждане № 740/ 04.10.2016 г. на председателя на КЗД по жалба с вх. № 44-00-4012/ 28.09.2016 г. по описа на

Комисията, подадена от М. В. Т. от [населено място], в която са изложени оплаквания за дискриминация по признак „увреждане“ по чл. 4 от 33Дискр. срещу Министерство на младежта и спорта, представлявано от министър Красен К..

Преписка № 276/2016 г. е образувана с разпореждане № 741/ 04.10.2016 г. на председателя на КЗД по жалба с вх. № 44-00-4015/ 28.09.2016 г. по описа на Комисията, подадена от Д. Т. Т. от [населено място], в която са изложени оплаквания за дискриминация по признак „увреждане“ по чл. 4 от 33Дискр. срещу Министерство на младежта и спорта, представлявано от министър Красен К..

Преписка № 277/2016 г. е образувана с разпореждане № 742/ 04.10.2016 г. на председателя на КЗД по жалба с вх. № 44-00-4068/ 30.09.2016 г. по описа на Комисията, подадена от Х. Н. С. от [населено място], в която са изложени оплаквания за дискриминация по признак „увреждане“ по чл. 4 от 33Дискр. срещу Министерство на младежта и спорта, представлявано от министър Красен К..

Преписка № 278/2016 г. е образувана с разпореждане № 743/ 04.10.2016 г. на председателя на КЗД по жалба с вх. № 44-00-4030/ 28.09.2016 г. по описа на Комисията, подадена от Д. С. К., в която са изложени оплаквания за дискриминация по признак „увреждане“ по чл. 4 от 33Дискр. срещу Министерство на младежта и спорта, представлявано от министър Красен К..

Преписка № 279/2016 г. е образувана с разпореждане № 744/ 04.10.2016 г. на председателя на КЗД по жалба с вх. № 44-00-4017/ 28.09.2016 г. по описа на Комисията, подадена от Р. А. З. от [населено място], в която са изложени оплаквания за дискриминация по признак „увреждане“ по чл. 4 от 33Дискр. срещу Министерство на младежта и спорта, представлявано от министър Красен К..

Преписка № 280/2016 г. е образувана с разпореждане № 745/ 04.10.2016 г. на председателя на КЗД по жалба с вх. № 44-00-4018/ 28.09.2016 г. по описа на Комисията, подадена от Р. Т. Т. от [населено място], в която са изложени оплаквания за дискриминация по признак „увреждане“ по чл. 4 от 33Дискр. срещу Министерство на младежта и спорта, представлявано от министър Красен К..

След доклад с вх. № 12-11-784/ 12.10.2016 г. по описа на КЗД, посочените преписки са обединени за разглеждане в общо производство с Разпореждане № 824/ 13.10.2016 г. на председателя на КЗД под преписка № 274/ 2016 г., тъй като жалбите са с идентично съдържание и са подадени срещу едно и също юридическо лице Министерство на младежта и спорта, представлявано от министър Красен К..

Преписката е разпределена за разглеждане на Пети специализиран заседателен състав, с оглед изложените оплаквания по признак „увреждане“ по чл. 4, ал. 1 от 33Дискр.

На основание чл. 55 от 33Дискр. е проведено проучване от Пети постоянен специализиран състав на КЗД, при което от министъра на младежта и спорта е изискано становище относно фактите и обстоятелствата, изложени в жалбата, като му е дадена възможност да представи и съответните доказателства в подкрепа на своята позиция.

По преписката са проведени открити заседания, в рамките на които са представени допълнителни доказателства във връзка с установяването на фактическата обстановка по повдигнатия пред Комисията спор. Съставът е счел, че преписката е изяснена от фактическа и правна страна, обявил я е за решаване.

С оспореното решение № 181 от 06.06.2017г. по преписка № 274/2016г. КЗД, Пети специализиран постоянен заседателен състав е приел за установено, че разпоредбата на чл. 5, т. 1 и т. 2 от Инструкция за награждаване на спортисти с парични средства от

Министерство на младежта и спорта за постигнати призови класирания през 2016 г., утвърдена със заповед № РД-09-117/09.03.2016 г., изменена и допълнена със заповеди № РД-09-449/27.07.2016 г. и № РД-09-494/26.08.2016 г. на министъра на младежта и спорта не представлява дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр по признак „увреждане” спрямо медалистите от Параолимпийските игри в Р. де Ж. 2016 г., както и че утвърждавайки Инструкция за награждаване на спортисти с парични средства от Министерство на младежта и спорта за постигнати призови класирания през 2016 г., утвърдена със заповед № РД-09-117/09.03.2016 г., изменена и допълнена със заповеди № РД-09-449/27.07.2016 г. и № РД-09-494/26.08.2016 г., министърът на младежта и спорта за процесния период не е извършил дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. по признак „увреждане” спрямо Р. Ю. Р., М. В. Т., Д. Т. Т., Х. Н. С., Д. С. К., Р. А. З., Р. Т. Т..

За да обоснове този свой решаващ извод, КЗД се е позовала и на константната практика на Европейския съд по правата на човека и тълкуването на чл. 14 от Конвенция на правата на човека и основните свободи - за това, че не всяко различие в третирането е забранено.

При така установената фактическа обстановка и след преценка за законосъобразност на оспореното решение съобразно чл. 168 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата на Д. С. К. и Р. А. З., представлявани от адв. Ч. е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, тъй като е подадена от надлежни страни против акт, който подлежи на оспорване, в преклузивния срок по чл. 68 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК.

По отношение допустимостта на жалбата на Р. Ю. Р., Х. Н. С., Д. С. К., Р. А. З. и Р. Т. Т., представлявани от адв. М., настоящият съдебен състав намира следното:

С протоколно определение от 24.01.2018 г. на адв. М. са дадени изрични указания да отстрани нередовностите в жалбата, като на основание чл. 151, т. 3 от АПК е разпоредено в 7-дневен срок от получаване на съобщението да представи доказателства, че е валидно упълномощена да оспорва по съдебен ред процесното решение на КЗД. Съобщението, е било редовно връчено на адв. М. на 08.02.2018г. по реда и при условията на чл.46, ал.1 и ал.2 от ГПК. Видно от отбелязването разпореждането на съда е получено от Р. К., сътрудник на адв. М.. До постановяване на настоящото решение нередовностите на жалбата не са били отстранени, като срокът за това е изтекъл на 15.02.2018г. (четвъртък - присъствен ден), поради което на основание чл. 158, ал. 3 от АПК жалбата на Р. Ю. Р., Х. Н. С., Д. С. К., Р. А. З. и Р. Т. Т., представлявани от адв. М., следва да бъде оставена без разглеждане и производството в тази част – прекратено.

Разгледана по същество жалбата на Д. К. и Р. З. е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е постановено от компетентен орган. Съобразно ЗЗДискр. и Правилника за устройството и дейността на КЗД, както и Правилата за производство пред КЗД, след подаване на жалбата е образувано производство, като преписката е разпределена на Пети специализиран състав. Проведени са три заседания. Издадена е заповед № 12-11-297/17.03.2017 г. на Председателя на КЗД, с която е наредено С. Й. да замества З. Д. като докладчик на пети специализиран състав в заседанието на 21.03.2017г. по преписка № 274/2016г. На това заседание е приключило производството, като е прието, че спорът е разрешен от фактическа и правна страна. Именно комисията в същия състав е постановила и решението, предмет на спора. Доколкото в

правомоцията на председателя на К. е да определя членовете на съставите и да им разпределя преписки, както и предвид разпоредбата на чл. 14 от Правилата за производството пред КЗД, съдът намира, че липсва некомпетентност на състава на КЗД, постановил акта. Правилно същият е подписан от С. Й., която е участвала в заседанието, на което е приключило производството, с оглед принципа на непосредственост и предвид цитираната по-горе разпоредба.

На основание чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр „решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него”, което изискване в настоящия казус е изпълнено, като не е налице особено мнение на член от състава. Съдът приема, че не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт – липса на компетентност по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспореното решение е издадено и в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му, съгласно разпоредбите на чл. 65, т. 5 и чл. 66 от ЗЗДискр във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Резултатът от производството пред КЗД е писмено обективизиран в решение № 181/06.06.2017 г. на КЗД, Пети специализиран постоянен заседателен състав, в което са посочени наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му, разпоредителна част, както и пред кой орган и в какъв срок решението може да се обжалва.

Съгласно чл. 50, т. 1 от ЗЗДискр производството пред КЗД започва по жалба на засегнати лица, от което право се е възползвали Р. Ю. Р., М. В. Т., Д. Т. Т., Х. Н. С., Д. С. К., Р. А. З., Р. Т. Т. /чл. 3, ал. 1 от ЗЗДискр/. Спазени са разпоредбите на чл. 51, чл. 52 и чл. 54 от ЗЗДискр, доколкото не са налице пречки за образуване на производството и не са изтекли три години от извършването на нарушението, като на основание чл. 54 от същия закон Председателят на КЗД е разпределил преписката на Пети специализиран заседателен състав /чл. 48, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 4, ал. 1 на ЗЗДискр/. По допустимите жалби е проведена процедура по проучване /чл. 55 и следващите от ЗЗДискр/, което следва да се извърши в 30-дневен срок /чл. 59, ал. 1 ЗЗДискр/. Този срок се констатира, че не е спазен, но доколкото не са ограничени правата на нито една от страните, то е налице спазване на процедурата по събиране на писмени доказателства.

Административен съд София-град съобрази, че жалбоподателите са сезирали КЗД за установяване на дискриминационно отношение спрямо тях, като са конкретизирали и лицето, което се твърди, че е осъществило това дискриминационно отношение. Съгласно съдебна практика „отговорни за осигуряване на равенство в третирането и адресати на забраната за дискриминация са държавни и обществени органи /чл. 6, ал. 2 и чл. 10 от ЗЗДискр/, органи на местно самоуправление /чл. 10 и чл. 11, ал. 2 от ЗЗДискр/, работодателят /чл. 12 и следващите от ЗЗДискр/ и физически лица /чл. 8 от ЗЗДискр/. Задължение на КЗД е въз основа на изложените по чл. 51 от ЗЗДискр. в жалбата обстоятелства да определи предмета на проучването, страните в административното производство, на които по реда на чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр да даде възможност за запознаване със събраните по преписката материали /Решение № 91/05.01.2015г. по дело № 3287/2014г., ВАС, Седмо отделение/.

На основание чл. 60, ал. 1 от ЗЗДискр докладчикът изготвя доклад-заключение без дата, с което предоставя преписката на Председателя на състава и предлага да бъде проведено открито заседание по нея. Предвид факта, че от приложения доклад-заключение не става

видно коя е датата на предоставяне на административната преписка по реда на чл. 60, ал. 1 от закона, то Председателят на състава е изпълнил задължението си да насрочи открито заседание. Проведени са четири открити заседания, за които страните са редовно уведомени. Принципът на несменяемост на състава не е нарушен, доколкото преди постановяване на оспореното решение е настъпила промяна в членовете на КЗД, определен е нов състав за разглеждане на спора по същество, страните са призовани за проведеното на 21.03.2017 г. и на същите е предоставено правото да обективират своите доказателствени искания. На заседанието на 21.03.2017 г. отсъства член на определения състав, но същият е заместен, за удостоверяването на което обстоятелство е и приложена заповед за заместване /чл. 11, ал. 4 от Правилата за производството пред КЗД/. Преписката е приета за изяснена от фактическа и правна страна и обявена за решаване на това заседание, когато присъстват всички членове на състава, като същите са положили и подписите си под оспореното решение.

Спазено е и изискването на чл. 62 от ЗЗДискр. за насочване към помирителна процедура. На страните е гарантирано правото да се запознаят със събраните по преписката материали на основание чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр, предоставена им е възможност да обективират своите възражения, като предоставят допустими, необходими и относими към спора доказателства. Изложеното обуславя извод за липсата на съществени процесуални нарушения при изясняване на обективната истина, съответно спазени са основните принципи на процеса, гарантиращи равенството на страните в производството, тяхното активно участие, вкл. и при събирането на доказателства /чл. 8, чл. 34 и следващите от АПК/.

Не се споделя възражението за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство във връзка със събирането и интерпретирането на доказателствения материал. Видно от последните, органът е извършил пълно, обективно и всестранно изясняване на релевантните за случая факти, при съблюдаване на формулираното в чл. 9 от ЗЗД правило за разпределение на доказателствената тежест в производството за защита от дискриминация - страната, която твърди, че е жертва на дискриминация, следва да докаже факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. КЗД е събрала необходимите за констатиране или не на пряка и/или непряка дискриминация доказателства, т.е. всички необходими доказателства, за установяване на обективната истина, в съответствие с

принципа на служебното начало /чл. 9, ал. 2 от АПК/.

На основание чл. 64, ал. 1 от закона резултатите от производството са обективирани в атакуваното № 181/06.06.2017г. на КЗД, Пети специализиран постоянен заседателен състав, подписано от членовете му, присъствали на проведеното на 21.03.2017 г. заседание. Видно от горепосочените дати на приключване на производството и на произнасяне на решението, се констатира, че 14-дневният срок по чл. 63, ал. 3 от ЗЗДискр не е спазен. Изтичането на срока по чл. 63, ал. 3 от ЗЗДискр не преклудира задължението на административния орган да се произнесе по отправеното до него искане, доколкото сроковете по глава Четвърта, раздел Първи от ЗЗДискр. „Производство пред Комисията за защита от дискриминация” имат инструктивен характер. Правото на защита на жалбоподателя не би се ограничило, тъй като срокът за обжалването на акта започва да тече не от датата на последното проведено заседание пред КЗД, а от датата, на която същият е получил копие на решението /обратна разписка/. Предвид това не са налице основания за отмяна на оспореното решение по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

По делото не е спорно, че жалбоподателите Р. Ю. Р., М. В. Т., Д. Т. Т., Х. Н. С., Д. С. К., Р. А. З., Р. Т. Т. са участници в Параолимпийските игри в Р. де Ж. през 2016 г.

Със заповед № РД-09-117/09.03.2016 г., изменена и допълнена със заповеди №РД-09-449/27.07.2016 г. и № РД-09-494/26.08.2016 г. е утвърдена Инstrukция за награждаване на спортисти с парични средства от Министерство на младежта и спорта за постигнати призови класирания през 2016 г. В разпоредбата на чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Инstrukцията е предвидено за спортист, постигнал призово класиране в индивидуални дисциплини с единично участие може да получи парична награда в следния размер: за първо място на олимпийски дисциплини от летни Олимпийски игри Р. де Ж. е предвидена парична награда в размер на 250 000 лева; второ място 200 000 лева и трето място 150 000 лева. За първо място от олимпийски дисциплини от летните Параолимпийски игри Р. де Ж. е предвидена парична награда в размер на 50 000 лева, за второ място 35 000 лева, за трето 25 000 лева. Именно тези различия в определените от Инstrukцията награди се определят като дискриминационни от жалбоподателите.

Въз основа на това, спорно по делото е дали с разпоредбата на чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Инstrukция за награждаване на спортисти с парични средства от Министерство на младежта и спорта за постигнати призови класирания през 2016 г., министърът на младежта и спорта е осъществил към

участниците в Параолимпийски игри в Р. де Ж. през 2016г. неравно третиране по признак „увреждане“ спрямо участниците в Олимпийски игри в Р. де Ж. през 2016г.

Съгласно чл. 4, ал.1 от ЗЗДискр. всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република Б. е страна. Съгласно ал. 2 на цитирания член, пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. По аргумент от разпоредбата на § 1, т.7 от ДР на ЗЗДискр., неблагоприятно третиране е всеки акт, действие или бездействие, което пряко или непряко засяга права или законни интереси. А според § 1, т.8 от ДР на ЗЗДискр. на основата на признаците по чл. 4, ал. 1 означава на основата на действителното, настояще или минало, или предполагаемо наличие на един или повече от тези признаци у дискриминираното лице или у лице, с което то е свързано, или се предполага, че е свързано, когато тази връзка е причина за дискриминацията .

Съгласно § 1, т.1 от ДР на Закона за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/ "увреждане" е всяка загуба или нарушаване в анатомичната структура, във физиологията или в психиката на даден индивид. А по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗИХУ "човек с трайно увреждане" е лице, което в резултат на анатомично, физиологично или психическо увреждане е с трайно намалени възможности да изпълнява дейности по начин и в степен, възможни за здравия човек, и за което органите на медицинската експертиза са определили вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто.

За да се приеме, че от страна на министъра на младежта и спорта е осъществена пряка дискриминация, е необходимо да се установи, че жалбоподателите са третирани по-неблагоприятно на основата на някои от признаците, посочени чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., отколкото е третирано, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр., е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от

субективна страна. За да е налице "пряка дискриминация на едно лице на основата на увреждане" по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗИХУ е необходимо единствено и само лицето, което е третирано по-неблагоприятно да притежава признака "увреждане", а другото лице, с което е поставено в сравними сходни обстоятелства и е третирано по-благоприятно, да не притежава този признак "увреждане".

Следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, която при всички случаи следва да се изразява в признак по цитирания чл. 4 от закона, а за процесния случай – увреждане.

В настоящият слуай въз основана на приобщените по преписката и обсъдени от органа обстоятелства не се установява наличието на осъществена спрямо жалбоподателите дискриминация по посочения признак "увреждане", нито че са били третирани по-неблагоприятно от участниците в О. игри в Р. де Ж. през 2016г.

Не е доказан и релевантният факт, че евентуално неблагоприятното третиране е основано на признаците по чл.4, ал. 1 от ЗЗДискр., на които те се позовават, а именно "увреждане".

Не са доказани и действия от страна на министъра на младежта и спорта спрямо жалбоподателите, които да водят до неблагоприятно третиране по признак „увреждане". Дефиницията на неблагоприятното третиране по § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. изискват акт, действие или бездействие, който пряко или непряко засяга права или законни интереси на лицето. С Инструкция за награждаване на спортисти с парични средства за постигнати призови класирания през 2016г. са определени условията и редът за награждаване на спортисти постигнали, постигнали призови класирания на Олимпийски, Параолимпийски игри, световни и европейски първенства за жени и мъже, световни студентски игри, както и съответните размери на парични средства. Конкретните размери на паричните награди за Олимпийски и Параолимпийски игри се определят чрез изменения в Инструкцията за съответната олимпийска година. През 2016г. Министерството на младежта и спорта е иницирирало създаване на специална Комисия за определяне на размера на паричните средства за награждаване на български спортисти, постигнали призови класирания в Р. 2016г. Експерти към министерството са направили предварително проучване и анализ на броя на участващите в двете състезания спортисти, взети са предвид и резултатите от проучване на Държавния секретариат за спорта на У.. Направеното проучване и получената информация са предоставени на Комисията, която е провела обсъждания с представители на Българска параолимпийска асоциация /Б./ и тези на лицензираните

спортни федерации по спортове с най-голям шанс да излъчат олимпийски призьори за предстоящите Олимпийски и Параолимпийски игри. Председателят на Б. е присъствал и взел участие при обсъждането на размера на паричните средства за постигнати призови класирания. Постигнато е съгласие за размера на паричните награди и техните конкретни размери са отразени чрез последващите изменения в Инструкцията.

Предвид изложеното описание на критериите и процедурата, при които са били определени конкретните размери на паричните награди за призьорите от О. и Параолимпийските игри през 2016г. и фактът, че министър на младежта и спорта не е определил самостоятелно размера на паричните награди, не е налице осъществяване на дискриминация спрямо българските параолимпийски състезатели и в частност жалбоподателите.

Следва да бъде отбелязано, че за да е налице дискриминация, вкл. и по посочения признак, е необходимо неравното третиране да е спрямо други лица в сходна ситуация.

Настоящата инстанция намира, че в процесния случай се касае за различни състезания, всяко от които със свои специфични особености, поради което участниците в тях не са в сравнимо сходно положение. Съображенията са следните:

На първо място, ноторно известен факт е, че О. и Параолимпийските игри се провеждат по различно време в рамките на една календарна година. Действително, мястото на провеждане на двата форума е едно и също, но условията и критериите за участие на спортистите са различни. Самите парични награди, съгласно Инструкцията, се определят в годината на игрите и са предназначени да стимулират върхова изява на спортистите именно на самите игри, а не да преминат и да спечелят квоти за тях.

На следващо място, от представените по делото доказателства, както и от разпита на свидетеля М. /главен секретар на Министерство на младежта и спорта/се установява, че броя на участниците в Параолимпийските игри, като цяло, а и в дисциплините с българско участие е по-малък от този на О. игри. По преписката е представена сравнителна таблица, показваща конкуренцията на Параолимпийските игри в дисциплините, в които са участвали български представители и съответстващата ѝ конкуренция на О. игри в аналогични дисциплини, а именно Олимпийски игри Р. 2016г. – 51 спортисти от 14 спорта; Параолимпийски игри Р. 2016г.-7 спортиста в 3 спорта. Разлика е налице и в броя на категориите на отделните дисциплини. При Параолимпийските игри има значителен брой категории на отделните дисциплини, по които се разпределят медали и отделни

спортисти могат да участват и в повече от една дисциплина. На стр. 6 на Ръководство за квалификация на Параолимпийските игри в Р. през 2016г. е показана таблица с квоти за атлети и събития с медали, видно от която събитията с медали в спорта лека атлетика са общо 177, в стрелбата са 12, а в тениса на маса- 29. На стр. 13 и следващите, където са квалификационните стандарти за леката атлетика, ясно се вижда, че има 16 дисциплини 100м. за мъже, 8 дисциплини бягане 1500м., 14 дисциплини тласкане на гюле за мъже, 5 дисциплини хвърляне на диск за мъже, 13 дисциплини тласкане на гюле за жени, 7 дисциплини хвърляне на диск за жени, 6 дисциплини хвърляне на копие за жени и всички те носят отделни комплекти медали и призови класирания. В стрелбата има 8 дисциплини с въздушна пушка, а в тениса на маса участниците в индивидуалните състезания са разделени на 11 класове, всеки от които формира отделно състезание с медали и призови класирания. Предвид това следва обоснован извод, че в Параолимпийските игри са налице ограничен брой участници, значително повече на брой дисциплини, категории и класове в зависимост от конкретното увреждане, по които се разделят медали и могат да се постигнат призови класирания, както и възможността спортистите да участват в няколко дисциплини едновременно. Спецификата на състезанията по лека атлетика на Параолимпиадата, произтичаща и от коментираните различни по брой класове на всяка отделна дисциплина, водят при много от състезанията до провеждане само на един финален рунд, което представлява съществена разлика с О. игри, където в рамките на самите игри, участниците преминават през квалификации, за да се класират за финалите на своите дисциплини. Тези специфики на О. и Параолимпийските игри, а именно възможността спортистите да участват в няколко дисциплини и ограничени брой участници в различните категории са били отчетени от М. при предлагането на конкретното материално изражение на наградите. Последното изключва наличието на дискриминация, поради липсата на неравно третиране и годни за сравнение лица.

На следващо място оспореният акт е постановен и в съответствие с целта на закона. Съгласно чл. 2 от ЗЗДискр. целта на закона е да осигури на всяко лице правото на равенство пред закона, равенство в третирането и във възможностите за участие в обществения живот и ефективна защита срещу дискриминацията. Атакуваното решение е издадено при спазване на основните принципи, установени посредством целта на закона в чл. 2 от ЗЗДискр.

По изложените съображения, съдът намира обжалваното решение на КЗД за законосъобразно, като издадено от компетентен административен

орган, в кръга на правомощията му, в предвидената от закона форма и постановено при спазване на процесуалните правила и релевантните материалноправни норми и при липса на основания за отмяната му.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, правото на разноски за производството е възникнало за ответника и заинтересованата страна министъра на младежта и спорта, за която оспореното решение е благоприятно и такива следва да бъдат присъдени в следния размер: на ответника - 200 лева за юрисконсултско възнаграждение и на министъра на младежта и спорта - 1000 лева за адвокатско възнаграждение, съгласно представените доказателства за заплащането му.

Предвид изложеното и на основание чл. 158, ал. 3 от АПК, чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Р. Ю. Р., Х. Н. С., Д. С. К., Р. А. З. и Р. Т. Т., представлявани от адв. М. против решение № 181/06.06.2017 г. на Комисията за защита от дискриминация - Пети специализиран заседателен състав по пр. № 247/2016 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в частта му, образувана по жалбата на Р. Ю. Р., Х. Н. С., Д. С. К., Р. А. З. и Р. Т. Т., представлявани от адв. М. против решение № 181/06.06.2017 г. на Комисията за защита от дискриминация - Пети специализиран заседателен състав по пр. № 247/2016 г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. К. и Р. А. З., представлявани от адв. Ч. против решение № 181/06.06.2017 г. на Комисията за защита от дискриминация - Пети специализиран заседателен състав по пр. № 247/2016 г.

ОСЪЖДА Д. С. К. и Р. А. З. да заплатят на Комисията за защита от дискриминация разноски по делото в размер на 200 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА Д. С. К. и Р. А. З. да заплатят на заинтересованата страна министъра на младежта и спорта разноски по делото в размер на 1000 /хиляда/ лева.

В частта му с характер на определение решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му. В останалата му част решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: